

Sənubər KƏRİMOVA

NAXÇIVANIN Q DİM TOY AD TL Rİ

Toya də'vət

Toyun vaxtı müəyyən edilən kimi ev sahibi yengə axtarardı. Yengə e'tibarlı və el içində tanınmış qadınlardan olardı. O, məhəlləni, şəhəri dolanıb, toy sahibinin nəzərdə tutduğu adamları toya də'vət edərdi.

Toya çağırılan şəxs onu xeyir xəbərlə müjdələdiyi üçün yengəyə şirniyyat bağışlayar, təzə bəy və gəlinə xoşbəxtlik diləyərdi.

Yaxın keçmişdək Naxçıvan toyları yeddi gün davam edərdi.

Toy çörəyi

Toy süfrəsi üçün çörək adətən təndirdə yapılırdı. Yaxın qohum və qonşular kiçik hədiyyə ilə "çörək üstünə" gələr, bu işə yaxından kömək göstərər və evlənənlərə xeyir-dua verərdilər.

Üzük taxma

Oğlan evindən gəlin üçün zinət (sırğa, üzük, silsilə, boğazaltı, bilərzik) və pal-paltar, bəzək şeyləri (ənlük, kirşan, sürmə, ətir və s.) müxtəlif şirniyyatlar gələrdi. Üzük taxmada adətən qadınlar iştirak edərdilər. Ziyafətin sonunda bəyin yaxın qohumu olan bir nəfər qız nişan üzüyünü gəlinin barmağına taxardı. Qız anası üzük taxana hədiyyə bağışlayardı.

Paltar biçmə

Bəyin bacısı və ya qohumu olan qadın dərzi ilə birlikdə qız evinə gələr, gəlinin toy və duvaq günü geyəcəyi paltarları biçib-tikərdilər. Toy günü üçün bir qayda olaraq ağ, duvaq günü isə al qırmızı parçadan paltar biçilərdi.

Gəlin hamamı

Gəlin yaxın rəfiqələri ilə gəlin hamamına gedərdi. Onların yanındakı ahıl qadın hamamda olanlara kiçik məcməyidə şirniyyat təklif edərdi.

Yuyunub çıxan hər kəs gəlinə xeyir-dua verərdi. Hamamdan qayıdanlara xüsusi süfrə açılırdı.

Xına gecəsi

Həmin gün oğlan evindən gəlmiş iki nəfər qadın gəlinin alnını alar, onun əl barmaqlarına (fındıqca)* və ayaqlarına xına qoyardılar. Rasiq**

*Fındıqca–fındıq boyda xınanın əl barmaqlarının başına qoyulması.

**Rasiq–keçmişdə qadınların xüsusi daşda əzib qaşlarına çəkdiqləri qara maddə.

ààùí àà òàñúà ãçéá ...èéí éí ààøéàðùí à ÷èéððáèèèð. Õíí ààáí àø òàñúààáí òí j àà í èáí àùç-...èéí èøðéí hàì ùñú èñòéðààø ààøðáèèèð. „ à†èí éí àèð j àðùñú í <èáí ááéí áéí áèð àøñòø àààùí ...èéèð, à%áðø áóðóá hàòúøðà àáj èð, çàðàòàøéà àùç ààáí èàðùí à ñàòàøàðàùèàð. Áùç ààáí èàðù àà í í èàðù †ààáàñùç áí j ì àçàùèàð. Í øñèéí , ááèø í òó j àðàùèàð:

Àí <áóí í <óè, àáj í áí à,
J ááéí í í <óè, àáj í áí à.
Í <éóáó èéí áéí àèàùí ,
×àòàà, áí <óè, àáj í áí à.

àø j àðóá:

Àáj í áí à, àáj í áí à, òáí ùì àáj í áí à,
Òóí àí óáó ...áj èì , ÷ùòùì ì àj àáí à.
Àáj í áí àì %ééí àø %çfí à <èàðàì ,
Øèø ...%ðfðfá ààááí èàðùí àà <èàðàì .

Õíí à ...à†èíè àùç àø í <èáí ááèøðéí éí ààáí èàðù ì fòòèèèø øáéèèèø ÷ùòàðàð, í í èàðà òàì àøà ááéí èøðè í èè ààð ...fèáfðèðáèèèð.

Òí j ...fí f

Í <èáí àø àùç ááèøðéí àø áj í è ...fí áø á%òj fè òí j çéj àðøðè òøøèèè í èóí àðàù. Áøj %ç ñà <àùø-ñí èàùøù èèø, ...èéí èñø %ç ðèðéàèèèèè èèø í òóðàðàù. Øááèèèèè ...fí èøðáéí òèðáèè í èàðàà, áó ...fí òí j ààhà òáç áàøéàð, ...èéí ...ááéí øáèè ààááì ááèðáè. Áùç ááè áøj òàáà <ù òóòàðàù. Áøj éí j àòùí áí hóì èàðù àà òàááà òóòàðàùèàð. Òàááà <à ì fòòèèèø øéí éj j àøéàð, àùðì ùçù áéí à, í àð àø “áøj òàèàøù” áí j àðàùèàð. Òàááááà ÷í òéó øàì j áí àðàù.

Àòøàì fñòf òàááàèèèð ÷àè-÷à <ùðéà ...èèèèèèè áøj í òà <ùí à áí j óèàðàù.

Í <èáí ààáí èàðù ...èéá ...èéí è áøçøj èðáèèèð. Áó èø ààèøéí òí øáéòò ...è-èéí èøðø høááèø ááèèèðáè. Høì éí øøòñ “ñà < èèè ñèí éí áàøùí à” àáj éá ...èéí è áøçøì øj ø áàøéàj àðàù. „ èéí áøçøj øí ø àø “òàèàð” (høáèj j ø) ááðèèèðáè.

„ èéí è áí àðì à <à ì òñèáè-èèèèèèèè ...èèèðáèèèèè. Áøj éí áàðààøù àø j à áàøáà j àòùí áí hóì ó ...èéí éí ááèéí ø àùðì ùçù èøì èð áà <èàj àð, àùçùí àðàñú àø j à áàøáà j àòùí áí hóì ó í í à òáj èð-áóà ááðèðèèèèèè àáj èðáè:

-Áùçùì , ñèí áèð áóòñáí , áó ...fí áàøáà áèð j óááj à ó-óðñáí . Í j óááí ùí %ç ááí óí èàðù áàð. Ñèí í ááí óí èàðà øì øè á

Ləman SÜLEYMANOVA

ŞƏKİDƏ TOY ADƏTLƏRİ

hə ə ə ə ə
əhə ə ə ə ə ə ə ə ə ə
ə ə ə ə ə ə h ə ə
ə ə ə ə ə ə ə ə
ə ə ə ə ə ə ə ə ə ə
ə ə ə ə ə ə ə ə ə ə
ə ə ə ə ə ə ə ə ə ə
ə ə ə ə ə ə ə ə ə ə ə

Toya qədər ortaya bayram düşərsə, qız üçün bayramlıq aparırlar. Bu, adətən, qız üçün bir dəst paltar və şirniyyat şeylərindən ibarət olur. Qurban bayramında buraya qurbanlıq qoç da əlavə olunur. Qoçun buynuzuna qırmızı irət (kəlağayı) bağlayırlar. Çox zaman bayramlardan biri ilə nişanı birləşdirirlər.

Nişandan bir neçə həftə sonra oğlan tərəfi qız evinə toy barişdırmağa gəlir. Burada toyun vaxtı və şəltə (buna Şəki şəhərinin özündə bəlyə deyirlər) üçün alınacaq ərzağın miqdarı müəyyənləşdirilir. Nişandan bir müddət sonra qız üçün atalix aparırlar. Buna başqa rayonlarda süd pulu, başlıq deyirlər. Qız evində süfrə açılır. Məclisə hər iki tərəfdən olan qonaqlar yığılır. Atalığın məbləği danışıqdan asılı olaraq enib-qalxa bilir. Adətən, bu pula qızın cehizi alınır.

Növbəti mərhələ parça görməsi adlanır. Bu, bir növ şəltəyə hazırlıqdır. Parça görməsi oğlan evində keçirilir. Bura oğlanın qohumları və qonşuları (yalnız qadınlar) dəvət olunurlar. Oğlan yengəsi qız üçün alınan qızıl əşyalarını, pal-paltarı və qızın yaxın qohumları üçün alınan payları (tuman, köynək, şal, yun baş yaylığı tül, məzər önlük və s.) nümayiş etdirirdi. Qonaqlar yemək yeyir, pul atırlar. Lap yaxın qohumlar isə qız üçün alınan əşyalara pay əlavə edirlər. Söyləyici, 1953-cü il təvəllüdü, Cumakənd sakini İsmayılova Ziba Məmmədəli qızının verdiyi məlumata görə keçmişdə qız üçün alınan qızıl əşyalar, əsasən, bunlar olmuşdur:

Silsiləli üzük: nazik, qabıq kimi qızıldan hazırlanırdı. Onun üzərində ulduz formalı yaşıl-mavi rəngdə qaş olurdu. Ulduzun kənarlarından olduqca nazik qızıl təbəqədən zəncir sallanırdı. Zəncirin ucu xırda qızıl təbəqə ilə tamamlanırdı.

Silsiləli tənə (sırğa): Bu cür tənələr bir neçə formada hazırlanırdı. Bunların bir növü sadə formada düzəldilirdi. Onun yuxarisına qızıl yumru təbəqə birləşdirilir və bu yumrudan zəncir sallanaraq aşağıdakı yumruya bərkidilir.

Kəpənək formasında düzəldilmiş silsiləli tənə də çox geniş yayılmış. Kəpənəyin “qanad”larına xırda qaşlar düzülürdü, kənarlarından da nazik qızıl təbəqədən hazırlanmış zəncirlər asılırdı. Silsiləli tənənin bir növü də üzüm salxımını xatırladırdı.

Hil, boyunbağı formalarından biridir. Arpa dənəsinə oxşadığına görə ona arpa da deyirlər. 7-8 arpadan bir qatar olur. Qatarın ortasına qızıl onluq vurulur. Ağbirçəklərin dediyinə görə, arpa kəpənək və ya üzüm silsiləli tənə ilə daha yaxşı uyuşur.

Boyunbağı formalarından biri də incidir. İnci hildən fərqli olaraq, yumru formada olur və muncuğa bənzəyir. Bir qatara, adətən, 40 inci düzülür. İnci iki cür düzəldilir; keyfiyyətli dolu, keyfiyyətsiz boş inci

Azərbaycanın başqa bölgələrində, (məs., Qazaxda), eləcə də Gürcüstanın azərbaycanlılar yaşayan bölgələrində toyun ikinci günü şax bəzəyirlər. Buna bə'zən şaxqaldırma da deyirlər. Şax bəzəmək üçün uzunluğu, təxminən, bir metr və ya metryarım olan ağac seçirlər. Ağacın düyünlərini təmizləyir və ona "budaq"lar bərkidirdilər. Budaqlardan şirin şeylər - konfet, şokolad və s. asırlar. Şaxın yuxarisında isə konfet qutusu və gül yerləşdirirlər. Şaxı həm gəlin, həm də bəy üçün bəzəyirlər.

Qız şaxını qızın şax bacılığı bəzəyir. İki nəfər qız uşaqlıqdan şax bacılığı olurlar, yə'ni bir-birinin toyunda şax bəzəyəcəkləri barədə razılaşırlar. Şaxı gəlinin bacılığıgildə (rəfiqəsigildə) bəzəyirlər. Xınayaxdıdan sonra gəlinin yengəsi və onun rəfiqələri şax gətirmək üçün bacılıqgilə gedirlər. Gəlin və rəfiqələri özləri ilə şaxı gətirmək üçün bir nəfər də oğlan aparırlar. Oğlanı gəlinin qohumlarından seçirlər. Gələnlər üçün gəlinin bacılığı süfrə açır, gəlin və rəfiqələri burada bir az öyləndikdən sonra şaxı da götürüb qayıdırlar. Şaxı gətirən oğlan gəлиндən müəyyən məbləğdə pul almamış onu yerə qoymur. Oğlana pul verib yola saldıqdan sonra gəlin və rəfiqələri şaxı ortaya çəkib ətrafında oynayırlar. Bu şaxa əl vurmazlar. Toyun üçüncü günü şaxı gəlinlə birgə oğlan evinə yola salırlar. Toyun səhərişi şaxı sökürlər. Şaxın üstündən götürülən ilk konfeti bəylə gəlin bölüşdürürlər. Qalanlarını da bəy, gəlin və bəyin qohumları yeyirlər.

Bəy üçün bəzədilən şaxı da toyun üçüncü günü bəyin şax qardaşlığı bəzəyir. Bəy şaxının bəzədilmə qaydası gəlin şaxının bəzədilmə qaydası kimidir.

Şəkidə şaxbəzəmə adəti yoxdur. Müraciət etdiyimiz bütün söyləyicilər bu barədə bir şey bilmədiklərini dedilər. Amma Şəki ərazisində "Şaxın qara bəzənsin" qarğıışı işlədilir. Bu qarğıış göstərir ki, keçmişdə Şəkidə də bu adət olmuşdur.

Toy üçüncü gün də səhər tezdən başlanardı. Həmin gün ev sahibi toya gələnlərə aş verərdi. Də'vətlilər yemək yeyib, sirə atardılar. Sirəni yığan yemək yeyənlərin qabağında sini gəzdirirdi. Sirə siniyə atılırdı. Sirəni gəzdirən məbləği yadda saxlamağa çalışırdı.

Bə'zən uşağı qalmayan, ya da ağır xəstə olan valideynlər niyyət edərtilər ki, uşaq qalsa, toyunu minnətsiz edəcəyəm, yə'ni sirə yığmayacağam. Bu niyyət, adətən, oğlan uşaqları üçün edilərdi. Belə uşaqlara «Allahyolu» deyərtilər. Əgər uşaq qız uşağı olardisa, valideynlər "Bu uşağı Allahyolu deyirəm" deyə niyyət edərtilər. Ona da atalix almazdılar.

Axşamüstü gəlini gətirməyə gedirlər. Oğlan evi qapıdan girəndə qızın rəfiqələrindən biri qapını qapayıb onları evə girməyə qoymur. Ona qapıbasan deyirlər. Oğlan tərəfdən gələn ağsaqqal qapıbasana pul

girir, oynayır və hərdən bir əyilib-qalxaraq dizini yerə vurur. Sonra gəlinin ağ paltarını çıxarıb əyninə xalat geyindirib başına ağ irət bağlayır, ağzına yaşmaq tuturlar. Qonaqlar gedirlər. Sonra qaynana yengəyə pul, şirniyyat, düyü, yağ, qənd verib evinə yola salır. Qaynana, qayınata gəlinə üzgördü verib onu üzə çıxarırlar. Üzgördü kimi inək, camış, pul, paltarlıq parça, qızıl əşyası verilə bilər.

Qızaşı ilə eyni vaxtda bəyyanı da keçirilir. Bəyyanı keçirmək üçün qonşulardan birinin evi seçilir. Bura bəyin yaxınları, dostları, tay-tuşları yığılır, yeyib-içir, əylənirlər. Onun qohumları oraya yemək xonçaları göndərilir. Yığışanlar hökmən bardaş qurub oturmalıdırlar. Onlar əylənmək üçün "xan-vəzir" oyunu oynayır. Xanın vəziri və dörd qazağı (buyruqçusu) olur. Xan bəyyanına gecikənləri qazaxlar vasitəsi ilə cəzalandırır, onları cərimə edir. Cəriməni ödəmək istəməyənləri isə "asdırır". Şuluq salanlar da cəzalanırlar. Cəza kimi onlardan müəyyən məbləğdə pul alırlar. Bəyyanına toplaşanlar gün ərzində xanlıq qayda-qanunları ilə yaşayırlar. Bəyyanında yançılar ehtiyatlı olmalı, bəyi qorumalıdırlar. Çünki dostlar vəziyyətdən istifadə edib ya bəyi, ya da onun ayaqqabılarını oğurlaya bilərlər. Əgər belə bir hal baş versə, bəyi oğurlayanlar yançılardan müəyyən məbləğdə pul almamış bəyi qaytarmırlar. Ona görə də yançılar onu sə'ylə qoruyurlar.

Axşamüstü bəyin tay-tuşları, yançılar bəyi gətirib gəlirlər. Bəy və dostları yeyib-içib dağılışırlar. Bəyin qohumları isə gəlinin evində otururlar. Təzə gəlin onlara çay tökür. Çayı gəlin gətirdiyi mürəbbə ilə içib nəbəkiyə pul qoyurlar. Gəlinin sandığından çıxarılmış omaları (şirni qatılmış xəmirədən hazırlanan çörək), iri dörəyə (iri aş qabı) basılmış düyü halvası gətirirlər. Halvanın ortasına dəmir pul basılmış olurdu. Halvanı kəsən pulu götürürdü. Bişmişləri böləndən sonra gəlinin qohum-əqrəbaya gətirdiyi payları paylayırlar.

Toydan iki-üç həftə sonra yengə gəlini görməyə gəlir. O, özü ilə gəlinin qohum-əqrəbasını da gətirir. Qohumların əlində şirin şeylər olur. Oğlan evində süfrə açılır, bəyin qohumları da yığılır. Onu da qeyd edək ki, iştirakçı ancaq qadınlar olur. Yeməkdən sonra bir nəfər sini gəzdirərək sirə yığır. Sonra isə gətirilən şirniyyatlardan hamıya pay verirlər. Məclis qurtarır.

Gəlingörməsindən bir müddət sonra qız evi gəlinlə bəyi qonaq çağırır. Buna ayaqaçdı deyirlər. Oğlanın yaxın qohumları onlara qoşulurlar. Bu məclisdə həm qadınlar, həm də kişilər iştirak edirlər. Oğlan evindən gələnlər şirniyyat gətirirlər. Yeməkdən sonra qızın valideynləri qıza hədiyyə bağışlayırlar (xalça və s.). Yeznəyə ya kostyum, ya da üzük bağışlanır.

Oğlan evi ayaqaçdıdan bir müddət sonra qızın valideynlərini qonaq

çağıraraq qayınana-qayınata qonaqlığı verir. Onlar qohumlarla birgə gəlirlər. Onlara da müəyyən hədiyyələr verirlər.

Toy mərasimi digər bölgələrimizdə olduğu kimi, Şəki folklorunun da müxtəlif janrlarında özünü göstərir. Şəki ərazisində toyla bağlı alqış və qarğışlar geniş yayılmışdır.

Alqışlar:

Xoşbəxt olasan.
Yarıyanlardan (xoşbəxtlərdən) olasan.
Oğullu-qızlı olasan.

Qarğışlar:

Şaxın qara bəzənsin.
Səni görüm bəy taxtına
oturmayasan.
Səni görüm heç yarımaya-
san (bədbəxt olasan).
Üzünə qapı açılmasın.

Şəki ərazisində toyla bağlı atalar sözləri də kifayət qədərdir:

Qız verən gözüaçıx olar, qız alan gözübağlı.
Köşmax asandı, arvad olmaq çətin.
Oğlan evi alana qədər, qız evi ölnə qədər (yalvarar).
Gəlin gəlin olmaz, duşduğu yer gəlin olar.
Ər evi - gor evi.
Kök gəlinnən ev gəlini olmaz.
Bi keçal oğlum olsun, huna yüz qız taparam.
Gözəl sifətin olunca, gözəl baxdın olsun.
İyidim iyid olsun, kol divi öyüm olsun.
Yaxşı qızı özgəyə vermə, hayıfı, pis qızı özgəyə vermə, ayıfı.
Gəlin bi torva qozdu, tərətdin şaqqıldayar.

Şəki ərazisində qızbəyənmə, evlənmə ilə bağlı çoxlu rəvayətlər vardır. Topladığımız örnəklərdən bə'zilərini aşağıda veririk.

I. Bi arvad oğluna qız axtarıymış. İki qızı gözaltılıyi. Gəliy bulardan birinin qapısına. Qızı çağırır unnan kül istiyi. Qız da gözəl qızıymış də. Qız gidif peşdən bi tavax kül götürür gəliy. Sora arvat bu biri qızgile gidiy. Amma bu birsi qız çirkinymiş. Qız öyə girif bi azdan utana-utana bi xasma külnən gəliy ki, xala, peçin külünü səhər atmışam. Arvad çirkin qızı oğluna alıy. Huna görə ki, ho səliqəliydi.

II. Bi tacir də oğluna qız axtarıy. Özü də yaman varriymiş. İki qız oluy. Üç-dört dənə ləmpəni cərciyə düzür diyi ki, yandırın. Qızlardan biri bütün ləmpələri bi sipişka çöpünən yandırır, o birisi amma hərəsinə bi çöp işdədiy. Tacir fikirreşiy ki, habı mənim bütün dövlətimi

aa<uotaa. Aedei te auqu auj.

Eai aa aada=e ef afofi fo. Oaiuf i<eo aada=efei auqui a adoeoj. Adanua aeje ee, hioo i aa ae. Oai aeje, «A aaea, hi ead hada, aec hada? I oi %cfi f aaj aauu aeje a aeii oi oi». Aedoc, i<eo i o aedoi ej. Oai aa eadonuc aaeuo auqu auj. Ai i a ae i faaad ni da i<eo ...eej ee, adaaau ...fif-...fif i oi adueej. I o aead j ej e, oaj de j i oao. Oai aeje ee, ...ao hioo aead ee, i oi hadana ...aej oi, aon ...d i a<adej. I<eo hi aej oi eei e aeje. Aatxaei adouo ...dfj ee, adaaau %j fi a%do ef i t fi o ai i ah ai j af, ni da edaaauu aeui i ai ae aad<u ao uoadau. Hioo i ef eo a%do ef i oaei ae a=eo ai i ah eode j u<au oi daanu a. Ni da aa aad<u au j a dei o ai j af. I<eo haau eo i ehadae aeje, ha i o aada af oi fjf. „ eej adanu a aai uej. Adanu aeje ee, aada=e i aonei o ...ead. Hi i aonei ef oeeoeeie aeje. I oi haadau aeje ae. Hoi a ...d ae hoi o naa ae i ao enoi ej eaei.

IV. Aed ...eei i eoj. I, nfof ai j af i ta<a, aonei ao. „ aeef ...eei eee eeje ae, ai i a aai uoi ej eae. „ aeef o ai anu aeje ee, aao aao ae i o, noi ao ae i nai. Aaj a<u haee n%ce aadai i ad aad ej ae, hoi ei ao j i oao. Adaad aa ha ...aeef, ha ...aeef, ...aeef, uoouai i i e. Aeo aoead aeje eee ad ee, ...aeef eaeau ao. „ eaad ae ae i o ae auce aeao, i j adou i enoi. Adoo ...aeje ead au i ai ...aeef ...ad i a<a. Ao aa nfofi a%j fi o ad odo. Eae ...aeef nfof aeedej. Aeje eee ad ee, ao ...aeef eaeau, aai uoi ...aeef i oi oi noi i ooo. Ao ...aeef ei ao oadaeae ae ad. Aa i oad i ei adau? , nafi o adaa ...eej, tai ui i a ae ad. Nfo ao aaoi adaa. Adoo ae ee ...aeef ...eej ao:

A eae ...aeef, ead ...aeef,
Nfofi aaduu, aod afofd.

Eae ...aeef ao aeje ee:

..... j ehod aadef ao,
„ %cfi i ta< aadef ao.
tai ui j ai uj, af, afofd.

Eeene aaea ae j o de oae ee, oao, aoi oi ae ee aadej i eo. Aeje: «Ai ai, ai ai -aatei i e, ai j aoi o afofi oi eo ai adui ae j o de i». Aeje: «I i e oao?». Aeje: «Aoi oi ae ee aadej i eo. ^ d...oi ad ...dao i i ej o aai uoi ej eae?». I aedeie aaea ae j o de o, ...eeo aoi o adaeu<a aeje ead ee, noi ...ce ae aai uoi. I ej o aec ao eee eea noi ei “tu” nane i u adoei oi eouo? Noi adu eaeje au! Aeje ad: «I oi ei ai ai ...aeef ...f d oi ao ae j eae ee, aao ae i no, noi ao ae i. I oi ...cfj fafi ef, ...dao aao i o aao ae i ta<au?». Hoi a ...d ae i o ae j i ai a, ae j i adanej i oi – ha eeoej i oi ao aai uoi ej eae. Eae i e oao ...at-...fif. Aaj eae, i oi ei ae ee i ao aad, ha oaj ei ao. Hei ae ...d ...fif i o j ai ai oaj no, eae ad aa aai uoi.

